16/11/2026

Πειραιώς Σεραφείμ: Να η λύση των προβλημάτων του κόσμου… Να η πρόταση που αλλάζει την ιστορία

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πειραιώς

”…ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου”, ”…ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν”.

Με την τέλεση Αρχιερατικής Θείας Λειτουργίας υπό του Σεβασμιωτάτου **Μητροπολίτου Πειραιώς κ. Σεραφείμ**, ξεκίνησαν χθες, Κυριακή 15 Νοεμβρίου 2026, στον Μητροπολιτικό Ιερό Ναό Αγίου Δημητρίου Νέου Φαλήρου, οι λατρευτικές εκδηλώσεις **επί τη μνήμη της Ενθρονίσεως στον Ναό της Ιεράς Εικόνος της Υπεραγίας Θεοτόκου της επικεκλημένης «Οδηγητρίας» εκ της Ιεράς Μονής Ξενοφώντος, Αγίου Όρους**.

Κατά τη διάρκεια του κηρύγματός του, ο Σεβασμιώτατος, αναφερόμενος στο

όνομα της Παναγίας Οδηγήτριας και στη σημασία του για τη ζωή των πιστών, υπογράμμισε πως «το όνομα της Υπεραγίας Θεοτόκου ‘’Οδηγήτρια’’ αποτελεί το επιστέγασμα όλων των Χαρίτων και των αρετών της Θεοτόκου, διότι, όπως χαρακτηριστικά εξήγησε «αυτό είναι ακριβώς η Μητέρα του Θεού και των ανθρώπων: Οδηγήτρια, που σημαίνει ότι οδηγεί προς τον Θεό. Κάθε εικόνα της Παναγίας είναι μία πρόσκληση και μία πρόταση ζωής για την κοινωνία με τον άκτιστο Υιό της».

Στη συνέχεια, αναφερόμενος στο Ιερό Μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας τόνισε ότι ο Χριστός έγινε άνθρωπος, ανέλαβε τη φθαρμένη ανθρώπινη φύση και προσέλαβε τον Σταυρό και τον θάνατο, προκειμένου να προσφέρει στον άνθρωπο τη δυνατότητα της κοινωνίας του με τον Θεό. Η Θεία Κοινωνία, όπως επεσήμανε, αποτελεί τη μετάδοση της Θείας Ζωής, της αθανασίας και της αιωνιότητας στον άνθρωπο. Ο Κύριος «εισέρχεται μέχρι το τελευταίο πολλοστημόριο της υπάρξεώς μας και μας μεταγγίζει ζωή και ‘’περισσόν ζωής’’, αθανασία και αιωνιότητα, αφθαρσία και Χάρη, φωτισμό και πνευματική άνοδο», σημείωσε χαρακτηριστικά.

Υπογραμμίζοντας στην συνέχεια πως «κάθε εικόνα της Παναγίας κρατάει τον Χριστό και μας δείχνει τον Σωτήρα και Λυτρωτή Κύριο» σημείωσε πως «ειδικότερα η εικόνα της ‘’Οδηγήτριας’’ έχει αυτή την ειδική Χάρη να μας οδηγεί προς τον Θεό τον Ζώντα».

Υπενθυμίζοντας την διδασκαλία του Μεγάλου Βασιλείου περί των ιερών εικόνων, σύμφωνα με την οποία η τιμή που αποδίδεται στην εικόνα μεταβαίνει στο πρωτότυπο πρόσωπο, τόνισε ότι η αγάπη, η ευγνωμοσύνη, η στοργή και η πίστη των ανθρώπων προς την Υπεραγία Θεοτόκο αναφέρονται τελικά στο πρόσωπο του Κυρίου.

Η Υπεραγία Θεοτόκος «μας οδηγεί στον Χριστό! Και ο Χριστός μας διδάσκει την υπέρβαση του θανάτου και της φθοράς. Μας διδάσκει τον τρόπο αυτής της υπερβάσεως», είπε χαρακτηριστικά αναφερόμενος, στην συνέχεια, στην Ευαγγελική περικοπή της ημέρας.

Ο Σεβασμιώτατος υπογράμμισε ότι ο άνθρωπος έχει κληθεί να ζήσει με δύο θεμελιώδεις προσανατολισμούς: την ολοκληρωτική αγάπη προς τον Θεό και την αγάπη προς τον πλησίον. Επεσήμανε και διευκρίνισε ότι η αγάπη προς τον Θεό δεν αποτελεί μία θεωρητική ή αφηρημένη αναφορά, αλλά σημαίνει ουσιαστική ένωση και κοινωνία με το πρόσωπό Του, ενώ η αγάπη προς τον συνάνθρωπο αποτελεί την αναγκαία και έμπρακτη έκφραση αυτής της σχέσεως.

«Να τον αγαπήσει σημαίνει να γίνει μέτοχος της ζωής του, να υπάρχει σε κάθε

μετρητή στιγμή με το πρόσωπο του Κυρίου του ενωμένος. Με μία σχέση που υπερβαίνει τον έρωτα, που υπερβαίνει τα πάντα. Και την ίδια στιγμή, να αγαπήσει τον πλησίον του ‘’ως εαυτόν’’. Να η λύση των προβλημάτων του κόσμου», τόνισε χαρακτηριστικά και συνέχισε: «Να η πρόταση που αλλάζει την ιστορία και που μεταβάλλει τον σκληρό και βάναυσο κόσμο μας σε Βασιλεία του Θεού. Να αγαπήσεις τον Θεόν σου και να αγαπήσεις τον συνάνθρωπό σου. Γιατί αν δεν αγαπήσεις τον Θεόν σου, δεν θα αγαπήσεις τον συνάνθρωπό σου που είναι εικόνα του Θεού σου. Και αν δεν αγαπήσεις τον συνάνθρωπό σου, που είναι εικόνα του Θεού σου, πώς θα αγαπήσεις τον Θεόν σου, τον Κύριόν σου και Σωτήρα σου;».

«Ζούμε σε έναν κόσμο που είναι διασπασμένος, που ευρίσκεται σε μία πραγματική οντολογική σύγχυση», είπε σε άλλο σημείο του κηρύγματός του ο Σεβασμιώτατος αναφερόμενος στη σύγχρονη πραγματικότητα και στις πνευματικές προκλήσεις της εποχής, περιγράφοντας παράλληλα έναν κόσμο βαθιά διχασμένο, ο οποίος έχει απομακρυνθεί από την αναζήτηση της αιώνιας αλήθειας και του πραγματικού προορισμού του ανθρώπου. Επεσήμανε ότι, παρά το γεγονός πως η ανθρωπότητα αριθμεί οκτώ δισεκατομμύρια ανθρώπους, συχνά αδυνατεί να αναγνωρίσει τη δημιουργία ως καρπό «αγάπης, σοφίας, σκέψεως, σκοπιμότητος, Χάριτος και ευλογίας» του Θεού, εγκλωβιζόμενη στην προσωρινότητα των υλικών αγαθών.

«Ο κόσμος, εάν ακούσει της αγάπης του Θεού και εάν ενστερνιστεί αυτό το μήνυμα του Κυρίου, το αιώνιο μήνυμα της ζωής θα αλλάξει, αλλιώς θα είναι μια αρένα αλληλοσπαρασσομένων θηρίων», πρόσθεσε, επαναλαμβάνοντας πως η αγάπη προς τον Θεό και η αγάπη προς τον συνάνθρωπο είναι δύο αδιάρρηκτα συνδεδεμένες πραγματικότητες, οι οποίες αποτελούν τη μόνη ασφαλή βάση για την ειρήνη και την υπέρβαση της ανθρώπινης κακοδαιμονίας.

«Η ‘’Παναγία η Οδηγήτρια’’, σήμερα μας οδηγεί στον Χριστό και ο Χριστός μας διδάσκει την υπέρβαση της κακοδαιμονίας του κόσμου μας», είπε ολοκληρώνοντας το κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος, ευχόμενος η Χάρη της Υπεραγίας Θεοτόκου «να μας φωτίζει, να μας εμπνέει και να μας καθοδηγεί πάντοτε».

Προ της Απολύσεως, η Ιερά Εικόνα τοποθετήθηκε στο μέσον του Ναού, κατά την Αγιορειτική Τάξη, όπου και θα παραμείνει έως τις 22 Νοεμβρίου, ημέρα κατά την οποία θα ανέλθει και πάλι στο Προσκυνητάριο του Μητροπολιτικού Ιερού Ναού Αγίου Δημητρίου Νέου Φαλήρου.

